

Zamach anarchistyczny w Barcelonie.

Południowe kraje europejskie, a mianowicie Włochy i Hiszpania, są oddawna już siedliskiem ulubionem anarchistów, którzy stamtąd nawiązują stosunki

machu miejsce, gdzie go dokonano, a na którym zgromadziły się tłumy ciekawych, jak to zwykle bywa w podobnych okolicznościach. Dotąd sprawców zamachu nie ujęto.

Osobliwa karawana.

Obecny emir Afganistanu, Habib Ullah, jest wielkim zwolennikiem sportu automobilowego, z którym się zapoznał, odbywszy w 1907 roku podróż po Indiach wschodnich. Anglii od dawnego czasu czyniła tam duże nakłady, aby przeprowadzić sieć doskonałych dróg, które utrzymują nader starannie, a po których jeździ się bez przeszkód samochodem.

Powróciwszy do swej ojczyzny, doszedł emir do przekonania, że niedosyć jest posiadać automobil, aby móżdż z niego korzystać, lecz że do tego konieczne są jako tako przynajmniej utrzymane drogi. Postanowił on tedy założyć u siebie sieć dróg szosowych, a wola jego, jak każdego despotycznego władcy, musiała zostać zaraz w czyn zamienioną.

Rycina nasza przedstawia przybycie do miasta Kandaharu, stolicy Afganistanu, karawany, której osobliwą część składową stanowi parowy walec do ugniatania kamieni, ciągnięty przez słonie. Bez tego bowiem przyrzędu nie mogło być mowy o budowie szos w Afganistanie.

Po tym drobnym fakcie sprowadzenia parowego walca drogowego do krainy dotąd tak dzikiej, jak Afganistan, wnioskować jednak można, że cywilizacja wciska się zwolna nawet w najwięcej zapadłe kraje. Po szosach przyjdzie tam także niezawodnie do budowy kolei żelaznych, które znajdą naturalne połączenie z siecią kolei indyjskich.

Poważna sytuacja wewnętrzna w Turcyi skłoniła mocarstwa europejskie do podjęcia pewnych kroków celem zażegnania niebezpieczeństwa, a przede wszystkim celem zabezpieczenia życia Europejczyków, w Turcyi przebywających, którzy w razie

Nowe poselstwo chińskie w Berlinie: Berolina, córeczka sekretarza legacyjnego Wanga.

z innymi krajami i z Ameryką północną, gdzie znajduje się także jedno z centrów ich zbrodniczej agencji.

W samej Hiszpanii zaś, szczególnie miasto portowe Barcelona, położone nad morzem Śródziemnym, oddawna jest znane, jako jedno z głównych siedlisk anarchizmu. Nie upływa kilka miesięcy, aby nie spełniono tam jakiegoś zamachu zupełnie bezcelowego, którego ofiarą padają ludzie niewinni i który przytem sprawia znaczne szkody materialne.

I znów kilka dni temu podrzucono w Barcelonie o godzinie wpół do jedenastej wieczorem bombę przed jedną z kawiarni przy ulicy Bocquerel. Bomba ta eksplodując, uszkodziła znacznie lokal kawiarni, w której trzech kelnerów zostało silnie poranionych.

Rycina nasza przedstawia nazajutrz rano po za-

Niepewny tron: Zamordowany redaktor Serbesti Hassan Fehmi-bej.

Rewolta w Turcyi.

Zupełnie nagle a prawie niespodziewanie stała się Turcyja widownią niesłychanie doniosłych wypadków politycznych, które dotyczą wprawdzie bezpośrednio stosunków wewnętrznych państwa otomańskiego, mogą jednak już w najbliższej przyszłości wywołać zawiązanie dyplomatyczne także wśród innych państw, a w następstwie doprowadzić do wojennej zawieruchy.

Jak już wspomnieliśmy poprzednio, rewolta wojskowa w Turcyi ma swe źródło w walce między Młodo Turkami a liberałami, którzy zazdrośnie patrzyli na wzrost wpływów komitetu młodotureckiego. Zjednawszy sobie armię, opanowali liberali rząd w Turcyi, doprowadzili do gruntownej zmiany gabinetu ministeryjalnego, a mając za sobą wyższe duchowieństwo mahometańskie a przede wszystkim sułtana, postanowili zgnieść zupełnie stronnictwo młodotureckie.

Oczywista rzecz, że Młodo Turcy nie chcą zrezygnować z dominującej roli w państwie, toczy się więc między tymi dwoma stronnictwami zaciekle walc i przybiera coraz szersze rozmiary. Są poważne obawy, iż przyjdzie tam do wielkiej wojny domowej. Znaczna część armii bowiem, zwłaszcza w garnizonach prowincjonalnych, oświadczyła się za Młodo Turkami i w sile kilkudziesięciu tysięcy ludzi ruszyła ku Konstantynopolowi, aby zgnieść nowy rząd, a przywrócić napowrót wpływy młodotureckie.

Rewolta w Turcyi: Zamordowany minister wojny Nazim-basza.

wojny domowej byłiby w bardzo niepewnym położeniu. Prawdopodobnie wysłałyby mocarstwa w takim razie swoje okręty wojenne do Turcyi.

Interwencja mocarstw nastąpiłaby też w razie, gdyby przyszło do zaburzeń w prowincjach tureckich. A bardzo jest prawdopodobne, że ludy nie-tureckie, pozostające pod władzą sułtana, skorzystają z fatalnej sytuacji wewnętrznej w Turcyi i podniosą zbrojne powstanie.

Także stosunek Bułgarii do Turcyi daje powód do obaw, Turcyja bowiem nie chce dotąd uznać niezawisłości Bułgarii i królewskiego tytułu Ferdynanda. Obecnie rząd bułgarski zażądał uznania swej niezawisłości pod groźbą wojny.

Tymczasem wewnątrz państwa otomańskiego wre coraz namiętniejsza, coraz zacieklejsza walka. Rząd powołany do steru zaraz po obaleniu Hilmiego-baszy, przechodzi nieustannie zmiany a stan ten potrwa prawdopodobnie dłuższy czas. Na czele gabinetu stanął nie Kiamil-basza, choć sułtan początkowo skłaniał się do powołania go na stanowisko wielkiego wezyra, lecz Tewfik-basza. Ministrem spraw zagranicznych został Rifaat-basza, oświadczając jednak, iż ustąpi w najbliższym czasie, zaraz po załatwieniu konfliktu z Bułgarią. Tekę ministra wojny po zamordowanym w czasie rewolucyi Nazim-baszy, objął popularny w Turcyi całej Edhem-basza. Inni ministrowie zmieniają się nieustannie.

Jednem słowem stosunki wewnętrzne w Turcyi przedstawiają obraz ostatecznego rozkładu.

Nowe poselstwo chińskie w Berlinie: Pani Wang, żona sekretarza legacyjnego.

Niepewny tron: Mehmed Reszad Effendi.